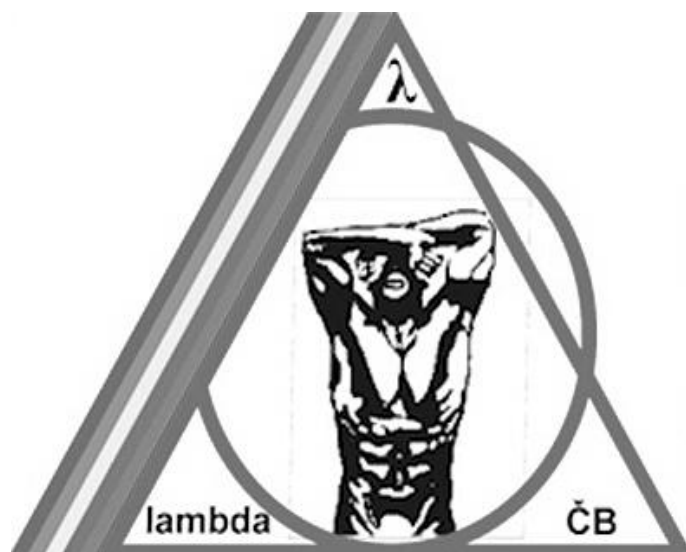

*... jsme o pět let starší, aneb co se událo v našem klubu
Lambda České Budějovice od dubna roku 2005 do dubna
roku 2010.*

20

*Podle zápisů v klubové kronice, jichž pilným
zapisovatelem je Ruda Hanousek, zpráv z různého tisku a archivu
klubu sepsal Jiří Louženský. Fotografie do textu připravil Jiří
Mareček a grafického zpracování brožurky a katalogu se ujal
Martin Foretník.*

*Denně Bohu děkuji,
že mně přisoudil narodit se
a žít v této zemi...
Má spanilá... jihočeská zemi...
budiž požehnána mezi zeměmi...*

Monolog Petra Voka jsem vždy nahlas, pateticky deklamoval, kdykoli jsem se blížil do Budějic... Dělám to tak dodnes...

Jako kluk jsem zasněnou jihočeskou zemi a její hlavní město prošel pěšky...

Jako voják jsem předával zprávy z naší posádky místnímu velitelství a skončil vždy beznadějně v Masných krámech...

Jako herec jsem přijížděl s pražským souborem Divadla E. F. Buriana odehrát před vnímavým publikem krásné role... a pak zas do Masných krámů...

Jako prezidenta SOHO mne sem přiváděla milá povinnost podpořit akce místní Lambdy na naší společné cestě za snem – stát se rovnocennými občany... tradičně s rozlučkou v Masných krámech...

Nebyly a nejsou to ale Masné krámy, kvůli kterým jsem se tak rád vracel na jih. Byli a jsou to především přátelé a přítelkyně z Jihočeské Lambdy, co nikdy nezklamali, o vše se vždy postarali - a ještě dokázali vytvořit atmosféru humoru, přátelství a klidu... Není to ode mne podlézavost, ani vypočítavost, ale upřímnost - když po dvaceti letech vašeho bohatého klubového života prohlásím: Jihočeskou lambdu jsem měl ze všech čtyřiceti regionálních organizací v naší zemi nejraději...
(A pak taky ty krásný jihočeský chasníky - děvčata prominou.)

Moji milí Jirkové...

(Myslím, že víme všichni, koho myslím...)

Ta největší zátěž byla vždy na vás...

Za všechno - díky.

Kéž nás svatý Jiří udrží ještě dlouho při síle, pospolitosti a dodá našemu konání nekonečnou víru.

Jakož i celé Jihočeské Lambdě.

Líbá vás
Jirka Hromada

Milí čtenáři, členové a příznivci našeho klubu Jihočeská Lambda

Od dubna roku 2005 již uplynulo pět let a opět tedy máme před sebou výročí klubu – tedy v pořadí již dvacáté. Za tu dobu se toho hodně přihodilo i změnilo, a tak opět nastala potřeba vše důležité připomenout. Před pěti lety jsme si k výročí klubu vydali vzpomínkovou tiskovinu, na kterou – i když v trochu jiné podobě- naváže i tato brožurka, kde se pokusím připomenout všechny důležité klubové události mezi lety 2005-2010. Součástí brožurky je připojený katalog vystavujících výtvarníků v českobudějovické galerii Měsíc ve dne, pořádané v rámci oslav výročí klubu ve dnech 6. března až 6. dubna 2010.

Věřím, že při čtení následujících řádek si rádi připomenete celou řadu klubových akcí a událostí, kterých sice bylo mnohem více, nežli je uvedeno v této vzpomínkové tiskovině. Případní zájemci o bližší klubovou historii se mohou s ní blíže seznámit v několika svazcích kroniky klubu, v tiskovinách uložených v archivu klubu a v tiskovině vydané u příležitosti dvacátého výročí klubu Jihočeská Lambda v roce 2005.

Tak příjemné čtení i vzpomínání – a hlavně energii a optimismus do dalších pěti let.

Jirka L.

Když nastal „den D“

V sobotu 24. dubna 2005 nastal dlouho očekávaný den oslav 15. výročí vzniku našeho klubu. Přípravy na oslavu tohoto výročí sice trvaly několik měsíců, ale vyvrcholily právě v den. V předvečer hlavního dne, t.j. v pátek 23. dubna se v Jivaku sešla část členů klubu, aby připravila prostory sálu k slavnostnímu večeru. Byla provedena jeho výzdoba a bylo připraveno technické zázemí pro ozvučení sálu a plánované diskotéky.

V sobotu kolem poledne do Jivaku přijela svým autobusem početná skupina přátel z přátelské organizace HOSI Linz. Po krátkém uvítání odjeli v doprovodu člena našeho klubu na ubytování a po obědě v centru města přišli do galerie Na dvorku, kde ve 13,30 začala výstava našeho kamaráda Martina Foretníka z Brna. V odpoledních hodinách poté následoval výlet autobusem do oblasti Novohradských hor. Po prohlídce města Nové Hradce (včetně tzv. Starého hradu) jsme se vydali na procházku romantickým Terčíným údolím. V dalším programu byla zastávka u barokního kostela na Dobré Vodě. Závěr výletu patřil návštěvě kostela v obci Svatý Kámen, v jehož interiéru je legendární obří balvan.

Ve 21 hodin začal slavnostní večer v sále Jivaku. V průběhu zahájení jsme přivítali hosty z HOSI Linz, kteří nám předali jako dárek několik potištěných triček s nápisem připomínající výročí našeho klubu. Jako vzácný host krátce promluvil Mgr. Jiří Hromada, náš dlouholetý přítel a příznivec našeho klubu.

Po slavnostním zahájení již následoval kulturní program večera. Člen našeho klubu a herec Ivan Holub zarecitoval několik básní, např. z tvorby Allena Ginsberga. Populární tanečník a mim Jaroslav Čejka předvedl své vynikající kreace, včetně své již legendární slepice, černošky a Tiny Turner. Po jeho vystoupení následovala až do ranních hodin diskotéka.

Náročný program oslav připravil realizační tým pod vedením předsedy klubu Jiřího Marečka, např. Jiří Louženský, Petr Eremiáš, Milan Šticha, Ruda Hanousek, Vladimír Šimek – tedy teta Berta, Rostislav Zomek (připravil vynikající občerstvení v podobě studeného bufetu), madam Dafne – tedy Ferdinand Novák, diskžokej Kája, řidič a pomocník při obsluze Pája, barman Erik s pomocníkem Michalem, kameraman obrazového záznamu z průběhu celého dne Karel Vavroušek, Miloš Kounek (vedl zahájení výstavy v Galerii Na dvorku), Radim a Tomáš – jako průvodci a překladatelé na zájezdu. Těmto, a i dalším, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě a průběhu celé, jistě zdařilé akce, je nutné upřímně poděkovat.

Po oslavách výročí klubu zase jedeme dál po již zaběhlých kolejích. V aktivní činnosti pokračoval G/L Kabinet sociální a zdravotní péče, jehož hlavním cílem a posláním bylo vytvořit klubové zázemí pro členy klubu, pomáhat v oblasti prevence HIV AIDS a poskytovat poradenství při řešení různých osobních problémů, např. dospívajícím a mládeži při sebepřijetí homosexuální orientace (Coming out) a pomoc v různých krizových situacích v jejich rodinách, ve škole, na pracovišti, atd. Kabinet rovněž zajišťoval kontakt na odborníky v oblasti právních, zdravotních a sociálních služeb. Svoji velkou část činnosti rovněž zaměřil na oblast kultury, sportu a společenských kontaktů.

Za účelem informatiky o činnosti G/L kabinetu a na jeho komunikaci s klienty a členy klubu byla zřízená infolinka, internetové webové stránky a byly vydávány různé drobné tiskoviny a informační letáky.

G/L kabinet pořádal ve svých prostorách pravidelná čtvrtletní programy pro členy klubu a pro další zájemce, kde se např. promítaly filmy s gay a lesbickou tematikou, probíhaly besedy a diskuze na různá témata, řešily klubové problémy atd. Mimo kabinet byly zajišťovány akce již v tradičních prostorách Jivaku (diskotéky a další společensko-zábavné programy). V činnosti G/L kabinetu bylo i pořádání turisticko-sportovních akcí, výletů a zájezdů s historicko-kulturní tematikou. O hlavních z nich přinášíme informace v níže uvedeném kalendáři.

Činnost G/L kabinetu byla financována z několika zdrojů: granty financované a podporované Evropskou unií (např. Evropský sociální fond), dotace z Ministerstva zdravotnictví, Krajský úřad Jihočeské kraje, Magistrát města Českých Budějovic a různí soukromí sponzoři.

Oficiálně sice byla činnost G/L kabinetu sociální a zdravotní péče ukončena v červnu roku 2008, ale v různých formách pokračuje do dnešní doby.

Hlavní priority naší dlouhodobě cílené činnosti

Zabezpečení činnosti klubu Jihočeská Lambda v oblasti informační, vzdělávací, sociálně-právní, zdravotní, společenské a kulturně-sportovní.

Propagace činnosti klubu ve veřejných sdělovacích prostředcích, na vlastních internetových webových stránkách a v různých tiskovinách.

Spolupráce s gay a lesbickými organizací v České republice.

Spolupráce s HOSI Linz – udržování kontaktu s vedením organizace, vzájemná informace o činnosti organizací, podle možností vzájemné návštěvy při příležitosti pořádání různých akcí.

Spolupráce s Neziskovými organizacemi na území města, Krajským úřadem a Magistrátem města Českých Budějovic, zejména v oblasti sociální, zdravotní a kulturně-společenské.

V rámci prevence HIV AIDS spolupráce s Okr. org. ČČK v Českých Budějovicích, s Okresní a Krajskou hygienickou stanicí a Ministerstvem zdravotnictví.

Spolupráce se Sociální fakultou JU (pomoc při seminárních a diplomových pracích studentů, často studujících i na jiné škole)

Prezentace činnosti klubu Jihočeská Lambda a celého G/L hnutí v České republice na veřejnosti, např. na výstavách, seminářích, besedách, ve sdělovacích prostředcích, atd.

Aktivní účast zástupce klubu Jihočeská Lambda v Pracovní skupině pro otázky sexuálních menšin ministryně pro lidská práva a národnostní menšiny (od r. 2009 Výbor pro sexuální menšiny Rady vlády ČR pro lidská práva).

Kalendárium některých hlavních akcí klubu Jihočeská Lambda (duben 2005 - duben 2010)
Nejsou zde uvedeny všechny pravidelné společensko-zábavné večery v Jivaku a na Nemanické pořádáné jednou měsíčně (mimo období prázdnin) a některé menší klubové i ryze soukromé akce.

2005

Zahájili jsme realizaci zatím nejrozsáhlejšího projektu s podporou Evropských sociálních fondů pod názvem „G/L kabinet sociální péče“. (1. 9. 2005 až 31. 12. 2006). Projekt byl veden předsedou správní rady JL Ing. Marečkem a pod kontrolou NROS (Nadace pro rozvoj občanské společnosti) a 100 % výdajů pokrýval Globálního grantu realizovaného v rámci operačního programu „Rozvoj lidských zdrojů“. Vybavili jsme kabinet pro poskytování poradenských služeb a osvětovou činnost pro gay a lesbickou komunitu v JČ.

Kulturní a společenská činnost:

24. 4. Vyvrcholení akce Duhové jaro s celodenním programem (výstava Martina Foretníka, zájezd do oblasti Novohradských Hor, slavnostní společensko-zábavný večer).

Květen Ing. Mareček převzal ocenění „Křesadlo“, nejlepší dobrovolníci Jihočeského kraje, předávali hejtman Jan Zahradník a děkan Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity Miloš Velemínský, organizuje INKANO.

1. 7. Účast členů klubu na vynikajícím koncertu pěveckého sboru The Boston Gay Men's Chorus v pražském Rudolfinu.

3. 12. Zájezd členů klubu do Rakouska – Linz, Gmunden, okolí salzburských jezer, Salzburg s krásnou předvánoční atmosférou.

10. 12. Oslavy svátku sv. Mikuláše v Jivaku (Jiří Mareček v převleku Mikuláše), v programu vystoupili Ferda Novák jako Dafné a Štefan Švantner jako Helenka Vondráčková (moc mu to slušelo).
31. 12. Poslední oslavy Silvestra v Jivaku Již na podzim rozhodlo vedení společnosti Jivak o stavební úpravě sálu a přilehlých prostor. Z tohoto důvodu již nebyla klubu Jihočeská Lambda prodloužena nájemní smlouva. Po 15 letech jsme ukončili klubovou činnost v Jivaku.

2006

Zahájen pravidelný provoz poradenského místa ve druhém patře domu U Berana na Žižkově třídě s názvem GL kabinet sociální a zdravotní péče. Spolufinancován z Evropských sociálních fondů a prostředníkem byla organizace NROS.

21. 1. Poslední klubový večer v Jivaku byl spojený s členskou schůzí klubu Jihočeská Lambda. V průběhu večera jsme s přáteli Josefem a Wolfgangem oslavili jejich vstup do registrovaného partnerství, které uzavřeli v Německu.

Únor Účast na výstavě o činnosti neziskových organizací působících na území města Českých Budějovic, která se konala v prostorách Jihočeské vědecké knihovny na Lidické ulici. Klub Jihočeská Lambda se prezentoval samostatným panelem, na kterém byla přestavena činnost klubu od doby jeho založení až po současnost.

10. 2. Někteří členové klubu se zúčastnili zahájení Dnů slovenské kultury v Českých Budějovicích. Ve výstavním sále radnice byla zahájena výstava fotografa Roberta Vana, kterému jsme předali brožurku o historii klubu a krátce jsme si s ním popovídali o jeho tvorbě.

18. 2. Jako již tradičně třetí sobotu se konala naše klubové setkání a disko, tentokrát pořádané v nových prostorách restaurace na Nemanické. Její nájemce pan Kosáček nám poskytl azyl pro naši zábavnou činnost. V těchto prostorách se scházíme pravidelně až do dnešních dnů.

16. 3. Po bouřlivém jednání byl ve Sněmovně přijat dlouho očekávaný zákon o registrovaném partnerství. Za náš klub jednání Sněmovny sledoval Ruda Hanousek, který také do kroniky klubu zachytil radostnou atmosféru po vyhlášení výsledků hlasování. Díky několikaletému boji a jednání Mgr. Jiřího Hromady a mnoha dalších aktivistů bylo dosaženo velice hodnotného společenského i lidského vítězství. Česká republika se tak zařadila do skupiny evropských i mimoevropských zemí a regionů, kde již byl tento zákon (třeba i v různých odlišných podobách) přijat. V průběhu let 2006-2009 využilo zákona několik stovek gay a lesbických párů, z nichž několik z nich bylo z okruhu našeho klubu. Všem srdečně blahopřejeme a přejeme hodně štěstí a lásky.

18. 3. V pořadí již druhý klubový večer s disko na Nemanické, kde jsme i s hosty s Hosi Linz oslavili přijetí zákona o registrovaném partnerství.

22. 4. Disko na Nemanické, v jehož průběhu byl veřejně představen volební program Strany Zelených, která dlouhodobě podporuje naše GL hnutí.

25. 5.- 28. 5. V těchto dnech náš klub uspořádal autobusový zájezd na Vranovskou přehradu. Z místa ubytování v kempu Bítov jsme podnikali výlety do okolí přehrady: např. Bítov, Vranov nad Dyjí, Znojmo, Přímětice, Hardegg v Rakousku, Uherčice, Lesná, Moravské Budějovice, atd. Sobotní večer jsme strávili v pravém vinném sklípku v Lechovicích, kde nás jeho majitel seznámil s historií vinařství a s tajemstvím vína. Po bohaté ochutnávce následoval večer s konzumací výborného vína a zpěvem. Zájezdu se zúčastnili také naši přátelé z Klubu dárců krve při ČČK v Českých Budějovicích. Součástí programu bylo i školení dobrovolníků a osvětových pracovníků organizace v prevenci HIV/AIDS.

12.- 14. 9. Zástupce klubu Ruda Hanousek se zúčastnil Kurzu poradenství pro oblasti HIV-AIDS a drogových závislostí.

1. 12. Stejný aktivista zastupoval náš klub na 15. kongresu Poděbrady 2006-AIDS, HIV, drogy a my.

2007

20. 1. Výroční schůze členů klubu Jihočeská Lambda v rest. na Nemanické s programem zhodnocení činnosti za uplynulý rok a prezentací plánů a úkolů v roce 2006.

8. 3. Ruda Hanousek zastupoval náš klub na Mezinárodní konferenci o HIV v Praze pořádanou Českou společností AIDS a Domem světla v Praze.

4. 4. Klub Jihočeská Lambda se prezentoval na VIII. Veletrhu neziskových organizací v pražském Tyršově domě. Na propagačním panelu byla představena činnost klubu. Zástupci klubu Jiří Mareček a Ruda Hanousek zde podávali informace o činnosti a poslání klubu Jihočeská Lambda.

22. 4. Dům světla v Praze pořádal společenské setkání představitelů města Norinberka (jakožto partnerským městem Prahy) se zástupci českých GL organizací. Klub Jihočeská Lambda zastupovali Jiří Mareček, Petr Eremiáš, Ruda Hanousek, Hanka Štamberková a Jiří Louženský.

1. 5.- 20. 5. V pořadí již druhá výstava v galerii Na Dvorku, kde Martin Foretník představil své grafické listy a kamarád Vojtěch Čelko z Prahy vystavil část své sbírky známek, obálek a razítek s G/L tematikou a prevencí AIDS. Na vernisáži výstavy zarecitoval několik básní člen našeho klubu Ivan Holub.

21. 5. Zástupce klubu Ruda Hanousek se zúčastnil semináře pořádaného pražskou lesbickou organizací Elnadruhou. Téma semináře: GB komunita v Čechách – diskriminace z důvodů sexuální orientace.

16. 5. V rámci Mezinárodního dne boje proti AIDS – Den světla pro AIDS uspořádal náš klub setkání členů klubu a všech zájemců o tuto problematiku v prostorách galerie Na Dvorku, kde proběhla beseda na toto závažné téma.

Organizace pomáhá na svět bakalářské práci „ZKUŠENOSTI Z UPLATŇOVÁNÍ ZÁKONA O REGISTROVANÉM PARTNERSTVÍ V JIHOČESKÉM KRAJI“ – autorka Bc. Klabouchová Lenka VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, O. P. S., ČESKÉ BUDĚJOVICE

26. 5. Několik členů klubu se zúčastnilo vlakového výletu do Plzně a to spolu se členy Dárců krve při ČČK. V rámci programu byla i návštěva Pivovarského muzea a Dino parku.

23. 8. V prostorách Kabinetu v Žižkově ulici natáčela Česká televize část jednoho dílu G/L pořadu Q, kde jsme krátce mluvili o historii a současnosti klubu. Zúčastnil se za magistrát města ČB člen sociální komise Mgr. Miroslav Bína.

29. 9. Celodenní výlet do Třeboně s programem: prohlídka zámku a památek města, projížďka parníčkem po rybníku Svět, posezení v restauraci zdejšího pivovaru Regent. Celý výlet byl pojat jako „Svatební cesta okolo rybníka Svět“, kterého se zúčastnil i náš registrovaný pár z Český Budějovic: Bedřich Ručkay a Miloš Novotný.

15. - 17. 10. V těchto dnech se konal ve Stráži pod Ralskem seminář na téma „Život s AIDS, sociální práce a právní problémy“. Klub Jihočeská Lambda opět zastupoval Ruda Hanousek.

25. 10. V odpoledních hodinách se již po několikáté konalo „uzavírání lesa“, jehož duchovními otci byli Václav Vítů a Roman Zika. Po tradičním opékání uzenin se již tradičně šlo na pivo do nedaleké hospůdky U hada.

9. 11. V poledních hodinách uzavřeli registrované partnerství členové našeho klubu František Hořejší z Českých Budějovic a Štefan Švantner (tehdy ještě občan Slovenské republiky). Slavnostní část obřadu se konala v obřadním sále českobudějovické radnice za účasti několika desítek příbuzných a přátel. Večer se potom konal v restauraci na Nemanické zábavný večer s bohatým občerstvením.

1. 12. Zástupci našeho klubu byli přítomni na oslavách 25. výročí Hosi Linz.

2008

26. 1. Výroční schůze členů klubu Jihočeská Lambda, kde předseda klubu Jiří Mareček seznámil přítomné členy s hodnocením minulého roku a s plány na rok právě začínající.

1. 4.- 18. 4. Ve výstavních prostorách Jihočeské vědecké knihovny byla veřejnosti představena výstava Historie gay a lesbického hnutí v České republice. Výstavu připravil realizační tým pod vedením Mgr. Jiřího Hromady a pod patronací ministrů Martina Bursíka a Džamily Stehlíkové. Slavnostní vernisáž výstavy za účasti Mgr. Jiřího Hromady se konala 3. dubna.

8.- 10. Účast našeho zástupce na LGBTI konferenci v Praze.

Červen Ukončení činnosti Kabinetu sociální a zdravotní péče v pronajatých prostorách v domě U berana na Žižkově třídě. Činnost Kabinetu však pokračuje dodnes v podobě prezentace na webových stránkách a info lince a v pořádání různých akcí.

28. 6. Účast některých členů klubu na několika denní akci v Brně nazvané „Queer Parde Brno 2008“, včetně semináře a průvodu centrem města.

25.- 28. 9. V obci Svatý Kámen, ležící na hranici s Rakouskem, se konala čtyřdenní turisticko-sportovní a kulturní akce s bohatým programem, např. promítání filmů, společenské hry, střelba ze

vzduchovky a další hry o ceny, pěší výlety do okolí obce, přednáška odborného vinaře o víně a vinařství, atd. Části programu se zúčastnili i zástupci přátelské HOSI Linz.

3.- 11. 12. Promítání několika krátkých i celovečerních filmů s G/L tematikou zapůjčených od organizátorů filmové přehlídky Mezipatra. Akce se konala ve studentském klubu SUD.

Dva dni před Vánoci roku 2008 zemřel pan **Ivan Holub** - vynikající člověk a kamarád, herec, zpěvák a recitátor, dlouholetý člen klubu Jihočeská Lambda. Na jeho osobnost nikdy nezapomeneme. Zde je krátké zhodnocení o jeho osobním i uměleckém životě prezentované na webových stránkách: *Bývalý herec a dlouholetý člen činohry Městského divadla v Mostě Ivan Holub zemřel 22. prosince 08 po dlouhodobé nemoci. 5. ledna 09 se v Českých Budějovicích konalo poslední rozloučení s Ivanem Holubem, jeho rodinou, přáteli a bývalými kolegy.*

Ivan Holub, absolvent DAMU z poloviny 50. let, přišel do Mostu z karlovarského divadla v roce 1972 a hned svou první rolí doktora ve Steinbeckově Grandlehárně zaujal smyslem pro věrohodné vystižení psychologie postav.

Jako vyzrálý herec se pravidelně prosazoval v rolích domácího i světového dramatického repertoáru. Za třicet let práce ho diváci v Mostě viděli v inscenacích Monika, Hamlet, Vassa Železnová, Jak je důležité mít Filipa, Noc pastýřů, Cirkus Humberto, Nezvěstný. Jeho poslední rolí byl sluha v inscenaci Tři mušketýři, která měla derniéru v roce 2001. Po té odešel do důchodu a odstěhoval se zpět do Českých Budějovic. Ivan Holub byl vždy považován za nesmírně poctivého herce staré školy, který v sobě měl divadelní etiku, slušnost a všechny přednosti, které starší herci vyznávali. Se stejnou precizností jako divadlu, se věnoval také archivu mosteckého divadla.

2009

Realizace projektu podpořeného Magistrátem města České Budějovice se zaměřením KONTAKTNÍ MÍSTO LGBT OSOB - PORADENSTVÍ A PREVENCE HIV/AIDS. Došlo k zařazení našeho občanského sdružení JL do „Rozvojového plánu sociálních služeb“ města České Budějovice. S podporou nadace Nadace Arbor vitae realizujeme projekt „Queer umění a jeho prezentace majoritní společnosti“ se zaměřením na dokumentaci specifických uměleckých aktivit LGBTI osob.

V tomto roce zúročili naši pomoc a spolupráci s organizací absolventi JČU ZSF při obhajobě diplomové práce:

Bc. Tereza Vokatá: „Kvalita života u žen a mužů s homosexuální orientací.“

Bc. Lucie Babková: „Postoj svobodných mladých žen a mužů s homosexuální orientací k registrovanému partnerství.“

20. 6. Účast některých členů klubu Jihočeská Lambda v průvodu „Queer Parade“, který pořádalo sdružení „Cesta“ v Táboře. Klub Jihočeská Lambda byl spolupřadatelem celé akce, jejíž součástí byl pochod historickým centrem města (účast asi 400 osob, a to i mimo G/L komunitu), zábavné a kulturní odpoledne v areálu bývalého mlýna, kde sídlí sdružení „Cesta“ a večerní program Afterparty v kulturním domě Milénium Tábor.

Proběhly první pokusy o sportovní klání v bowlingu. Hlavní aktéři Pepa Sochr a Miloš Novotný. Nejlepší výsledky dosahuje Milan Žufa.

Září Testování na HIV-AIDS, beseda s MUDr.Květou Kotrbovou

Říjen Testování na HIV-AIDS

Prosinec Promítání filmů z Mezipater

31. 12. Oslava Silvestra v restauraci na Nemanické s programem, ve kterém vystoupil Petr Stillner jako slečna Elene. Pořízená ohňová pohlednice se stala propagací činnosti klubu.

2010

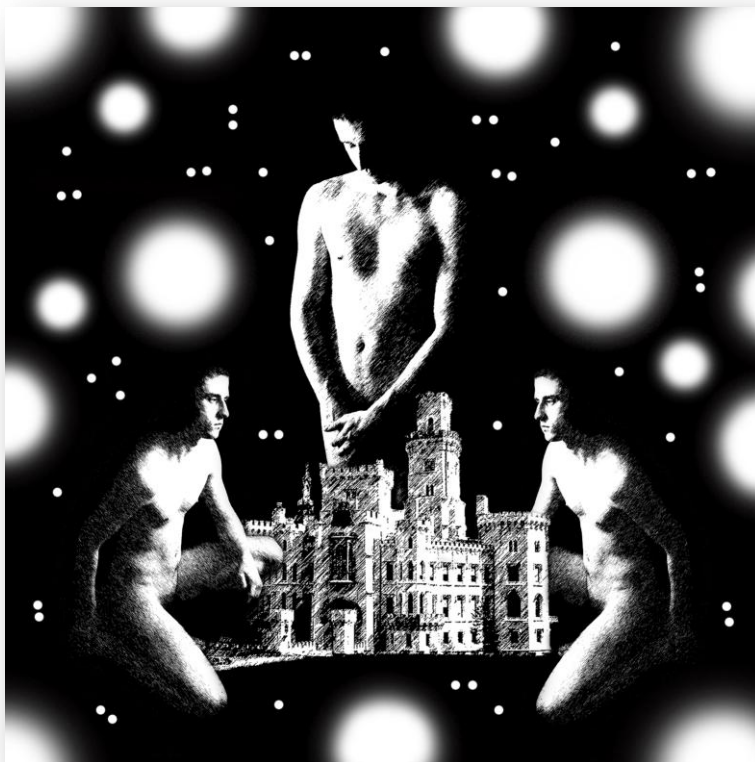
8. 1.- 30. 1. Prezentace výstavy Homosexualita a umění ve výstavních prostorách Jihočeské vědecké knihovny (Lidická ul.), ve čtvrtek 28. 1. beseda s autorem výstavy Ladislav Zikmundem.

23. 1. Výroční schůze klubu Jihočeská Lambda, ve které byl zhodnocen předešlý rok a členové klubu byli seznámeni s akcemi k výročí klubu k dvacátému výročí jeho založení. Celá akce má název „Duhové jaro 2010“.

6. 3.- 2. 4. Výstava G/L výtvarníků „Doteky“ v prostorách galerie „Měsíc ve dne“ v Nové ulici. Vystavovali: Martin Foretník, Jan Šimurda (Jansi), Marie Orlando a Katka Wendlová. V průběhu výstavy bylo uspořádáno několik komponovaných večerů na různá témata z oblasti G/L historie a současnosti.

24. 4. Slavnostní večer k dvacátému výročí klubu Jihočeská Lambda.

Pozn.: V době přípravy této tiskoviny se program večera teprve zajišťoval, proto se případní zájemci o průběh večera musí obrátit na kroniku a archiv klubu.

Jak jsem se „potkal“ s Jihočeskou Lambdou

Bylo to už v mém „zralém“ věku důchodce. Ale přece!

Co mně oslovilo:

1) Zřízení a hlavně činnost JL v klubu, který asi 2-3 roky trval a byl, nejen pro mne, místem kontaktů ale i poznáváním dalších přátel – žen i mužů v různé věkové kategorii. Zažili jsme řadu debat o věcech vážných i nevážných, promítání filmů, besed i návštěv (např. i štábu ČT – našeho vysílání) a podobně.

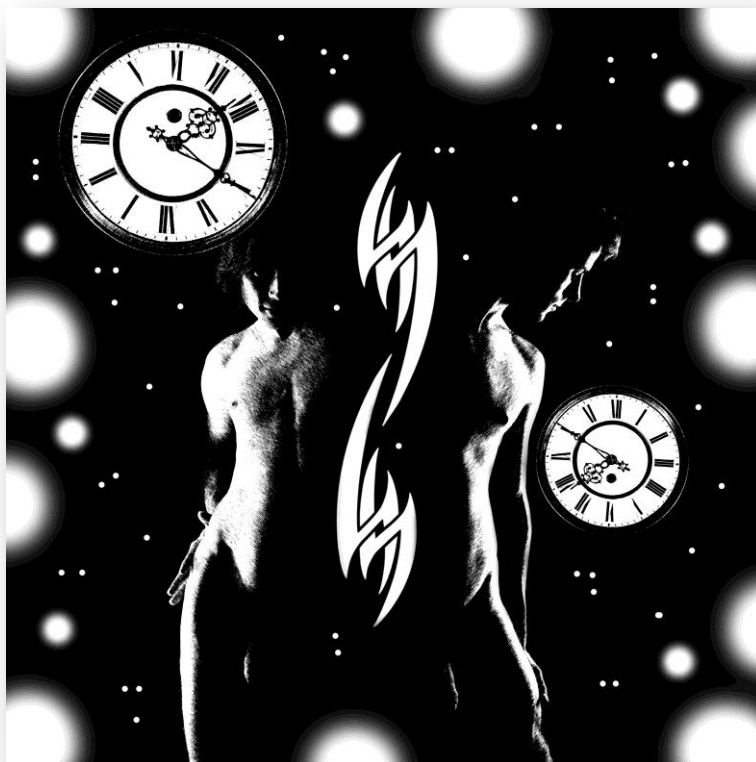
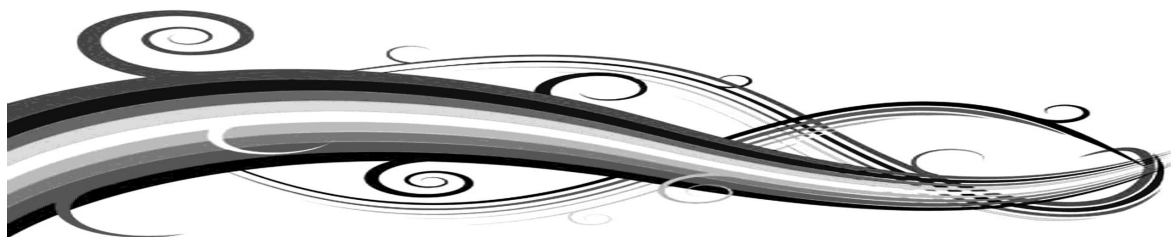
Zpestřením vždy bylo občerstvení, které přinesl někdo z nás (pouze ojedinelí lakomci „vzdorovali“ !?).

2) Svůj význam má i akce, kterou mezi sebou nazýváme „Nemanice“. Jde o společenské setkání 1x měsíčně v jedné restauraci, to znamená na komerční bázi – vše si každý platí, včetně vstupu. Myslím, že z celého regionu i mimo, se tu scházejí přátelé a baví se! Večery bývají zpestřeny kulturními vložkami, soutěžemi a je diskotéka.

3) Je to i zveřejňování naší činnosti, získávání grantů (i cizozemských z EU). Také vstup do komunálních i vyšších pater politiky, např. do Strany zelených. Zde musím jmenovat toho, který se toho nezalekl – Ing. Jiřího Marečka; on zcela pochopil, že nic nedostaneme zadarmo – ale musíme pomalu a důsledně získávat pro naše požadavky občanskou základnu (viz. registrované partnerství). Ti mladší si již hledají a nalézají další formy – např. internet, atd.

V Jihočeské Lambdě se setkáváme bez ohledu na věk a to je dobře. Ať se nám daří!

Václav Kroupa

Příběh Lenky a Emílie

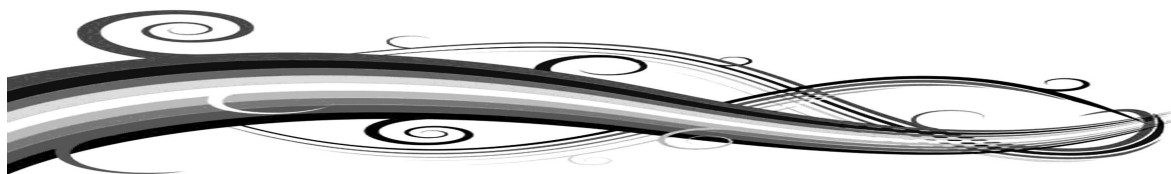
Naše seznámení bylo, jak se říká, osudové. Obě dvě totiž pocházíme z opačných konců naší republiky a potkaly jsme se někde úplně v jiné části. Já jsem ze Severní Moravy, partnerka Emílie z Jižních Čech a poznaly jsme se na jihu Moravy.

Moje budoucí partnerka Emílie přijela do Brna za svojí bývalou přítelkyní a já jsem tam odjela kvůli práci a také, abych si vyléčila zlomené srdce z jednoho nepříjemného rozchodu. Byla jsem hodně zamilovaná do jedné holky, se kterou jsem se seznámila přes internet. Ale bohužel dálka udělala své a ona si našla jinou. Paradoxně také přes internet. Zlomilo mi to srdce a já jsem si řekla, že přes internet už nikdy nikoho poznat nechci a zkusím to na „živo“. Bohužel to, co jsem poznala, se mi také moc nezamlouvalo, protože být v partě holek (a netýká se to jen holek), kde to každá s každou zkusila, mi bylo, jak se říká, docela proti srsti. Byla jsem docela znechucena a říkala jsem si, že díky těmto lidem si o nás heterosexuálové myslí to, co si myslí, a to, že homosexuálové jsou promiskuitní a nedokáží žít jen s jedním partnerem. To je ovšem jen můj názor a ten jsem si udělala po určitém období prožitém v „naší“ komunitě. A bohužel znám teď docela dost lidiček, kteří se k této „komunitě“ raději moc nehlásí, protože jsou spokojeni tam, kde jsou. Proč také chodit na setkání, kde se nemůžete ani v pohodě bavit, protože musíte být stále ve střehu, neboť vám po partnerce či po partnerovi, nebo i vás samotných neustále někdo vyjíždí, aniž by respektovali váš vztah. Ale nejde jen o to, ale také se to netýká úplně všech osob. Jak říkám, je to jen můj názor, nikoho tím nechci urazit a ani se ho dotknout.

Po tom všem jsem si říkala, že asi už nikoho „normálního“ nenajdu, tak že se zkusím podívat na internet, jestli bych tam nenašla, prozatím, jen tak někoho na pokec a kamarádství. Brno je velké město, tak se snad někdo najde, kdo by chtěl zajít na kafe a jen tak si popovídat. No a našla jsem tam inzerát, který mě okamžitě zaujal. Psala jej nějaká slečna, která bydlela v Brně a chtěla poznat někoho, kdo by jí ukázal Brno. To mě pobavilo. „Jak může někdo, kdo v Brně bydlí chtít, aby mu někdo druhý ukázal Brno?“ Takže jsem hned odepsala, aby mi to vysvětlila. Napsala mi, že se přistěhovala nedávno, a že hledá nějakou kamarádku na pokec. Slovo dalo slovo a my jsme se začaly trochu poznávat. Zrovna se rozcházela se svojí přítelkyní, takže také nechtěla hledat žádný vztah. Pár dní jsme si „esemeskovaly“ a pak jsme se konečně domluvily na poznání se osobně u kafe. Byla jsem docela zvědavá, jestli si budeme mít vůbec co říct. Ani jedna jsme, jak jsem už zmiňovala, nehledaly žádný vážný vztah, takže jsme spíš očekávaly, jestli si tak nějak lidsky padneme do oka, aby nebyla nuda. Později jsme si uvědomily, že i datum naší schůzky byl osudový, bylo 23. 3. 2003. Když jsem partnerku poprvé uviděla, tak jsem si pomyslela, že je to hezká, sympatická holka. A povídání u kafe také nedopadlo špatně. Partnerka začala mluvit a povídala a povídala a povídala. A já ji nechala mluvit, protože v duchu jsem si říkala, že takto naivní holku jsem ještě nepotkala. Na prvním setkání mi totiž o sobě řekla tolik věcí, že jsem si říkala, jestli mi bude mít co povědět třeba příště. Když jsem se jí zeptala, jestli to, co mi povídá, je pravda, tak mi s překvapením v očích odpověděla, že samozřejmě. Od té chvíle mi byla nesmírně sympatická, protože její otevřenost, upřímnost a troška té naivoty se mi dostaly tzv. „pod kůži“. Asi po třech hodinách v kavárně jsme se šly navzájem doprovodit na zastávku. Než jsem nastoupila do tramvaje tak mi dala polibek na tvář a poděkovala za hezký večer. Já jsem jí ho chtěla opětovat, ale ona otočila hlavu tak, že jsem ji políbila místo na tvář, na ústa. Já jsem šla domů úplně zmatená, protože jsem se strašně bála jít do dalšího vztahu, ale nesmírně šťastná, že jsem ji potkala, protože se mi moc líbila. Ona měla úplně stejné pocity. Prostě jsme se zamilovaly na první pohled, ale bály se tomu dát průchod a říct to nahlas. Ale už jsme věděly, že jedna bez druhé nedokážeme být ani chvíli. Od toho osudného dne jsme se vídaly skoro denně, protože jsme chtěly být pořád spolu. Spaly jsme každá jen pár hodin, poněvadž jsme měly odlišné práce a směny. Za nedlouho nás ale okolnosti postrčily k tomu, že jsme spolu začaly bydlet. Pro mě to byla docela dost velká zkouška, protože do té doby jsem nikdy s nikým skutečně nebydlela. Nevěděla jsem, jestli to zvládnou, takhle brzy se „usadit“. Partnerka má jinou povahu, takže jí to přišlo v pořádku a ani na chvíli nikdy nepochybovala. To já jsem v našem vztahu ta komplikovanější, takže to bylo spíš o mém rozhodnutí, jak se k tomu postavím a zda to zvládnou. Bylo to hodně zvláštní, bydlet spolu po měsíční známosti, ale byly jsme zamilované a láska je opravdu mocná. V podstatě jsme stejně neměly na vybranou. Takže jsme spolu začaly žít a i když byly nějaké slabé chvíle, a že jich nebylo málo, protože jsme obě ve znamení býka, tvrdohlavé a neústupné, vydržely jsme to spolu. A držíme dál. Je to už necelých sedm let a můžu říct, že udržet vztah není jen o lásce, která je samozřejmě na prvním místě, ale především o práci na něm- vztahu. Není to jednoduché, protože už nejste jen „já“, ale „my“.

Musíte prostě přestat myslet jen na své vlastní potřeby a na sebe jako takovou, a začít myslet na život, který už žijete ve dvou. Je to hlavně o toleranci, protože bez ní to ve vztahu nejde. Já a moje partnerka Emílie nejsme stejné a každá z nás má úplně jinou povahu a tak každá přistupujeme k různým situacím úplně jinak. Ale naučily jsme se v sobě poznat, jak jedna k druhé přijít a jakým způsobem to spolu vyřešit.

Během těch sedmi let jsme se stihly několikrát přestěhovat, až jsme skončily v domě partnerčiných rodičů u Českých Budějovic, kde jsme pět let. Upřímně ale, žít v domácnosti složené ze dvou rozdílných generací, kdy každá má jiný názor na její vedení, je opravdu hodně složité. I když mám partnerčiny rodiče ráda, jako své vlastní, žít s nimi je těžké. Veškeré problémy, které momentálně s partnerkou řešíme a kvůli kterým se „hádáme“, jsou právě kvůli nim. Proto jsem moc ráda, že se nám s přítelkyní podařilo vyřídit veškeré formality a mohly jsme začít stavět náš vlastní vysněný domeček. Je to sen nás obou, takže tohle nás teď drží při sobě nejvíc. Myslím si, že v každém vztahu přijde období tzv. krize, ale je hodně důležité o tom mluvit a vyříkat si to. Velmi záleží na tom, jestli máme v našem vztahu opravdu společnou vizi budoucnosti, toho co od něj očekáváme a chceme. Tohle je skutečně velice důležité, protože pokud se neshodneme na tom, jak chceme žít, tak to bohužel nemá dál budoucnost. Alespoň tohle je moje zkušenost z předešlých vztahů a z toho, který mám teď s mojí stávající partnerkou Emílií. Nikdy nemůžete jít dvěma různými cestami, protože každá vede jinam, ale je důležité jít po té jedné jediné, společné, která vás vede stejným směrem. Dalším naším společným přáním je mít děťátko. Pro nás, holky, je to poněkud jednodušší, než pro páry kluků. I když najít toho „pravého“ také není žádná legrace. A co se týká výchovy našeho dítěte, máme s partnerkou jasno. Bohužel jediné co nám hodně vadí, je naše legislativa, která nám zatím neumožňuje adopci, takže nemůžeme své děti zatím jedna od druhé adoptovat. V našem právním systému je více věcí, které nás odrazují také od toho, abychom se registrovali, možná v budoucnu ano, ale teď by nám to spíš více přitížilo, než pomohlo. Naštěstí máme obě dvě skvělé rodiny, které nás podporují, což je velká výhoda. I naše okolí, v bydlišti i v práci, vědí, že spolu žijeme a naprosto nás tolerují. Zatím jsme se ani jedna nesetkaly s nějakou „nechutnou“ reakcí a i kdyby ji někdo měl, tak nám to může být opravdu úplně jedno, máme jedna druhou a to je pro nás nejdůležitější a vše ostatní jde mimo nás. A i když nikdo nejsme dokonalý, tak nádherné na vztahu je to, že tu druhou osobu takovou vidíte i přesto, že taková není.

Jak jsem se dostal k Jihočeské Lambdě

Představa pomáhat druhým mě provází už několik let. Ještě před tím, než jsem nastoupil na pedagogickou fakultu, kde studuji český jazyk a společenské vědy, jsem začal působit v Domě dětí a mládeže, jako externí vedoucí zájmových útvarů.

Již v té době jsem měl tendence, pomáhat nějakým způsobem druhým lidem. Jednou z mých „charitativních“ akcí byla pomoc dětem v dětském domově, zorganizování sbírky, nakoupení dárků a radost, která byla v dětských očích, při předání vánočních dárečků dětem. Během mého coming outu jsem si prošel docela nepříjemným obdobím, kdy jsem se srovnával sám se sebou, se svým okolím a hledal jsem sebe samotného. Hned po ujasnění si pravidel lidského bytí a priorit podstatných pro své žití, jsem se rozhodl, že se začnu zajímat o problematiku HIV/AIDS. Díky webovým stránkám Jihočeské Lambdy jsem se dostal do spojení s Ing. Jiřím Marečkem, který se se mnou po vyměněných kontaktech sešel a nabídl mi spolupráci s Jihočeskou Lambdou v podobě pracovníka kontaktního AIDS centra.

Kromě toho, že jsem Jirku poznal, jako skvělého člověka, který se snaží dělat něco pro G/L komunitu jsem i já nabyl přesvědčení, že bych rád pomáhal lidem – gayům, kteří svou chybou porušili nejzákladnější etické pravidlo, díky kterému mají zkomplikovaný celý zbytek života. Věřím, že mou působností v JL a spojení mých sil s Jirčinými, budeme dále propagovat rizika HIV nákazy a doufám, že díky naší společné spolupráci zabráníme porušování nejzákladnějších etických pravidel. Jirkovi děkuji za vše co pro G/L komunitu dělá a Jihočeské Lambdě přeji dalších dvacet let.

Martin Staněk

SVATÝ KÁMEN

Na rozhraní Novohradských hor a Šumavy je nádherné místo, jakých je na jihu Čech jistě celá řada, které je však dosud málo známé. Je to snad proto, že se nachází na hranici s Rakouskem a v minulém režimu nebylo vůbec přístupné. Snad jen pro pár vyvolených a vojáků Pohraniční stráže, kteří tu měli svoje kasárna, jednopatrovou budovu z padesátých let, obehnanou dvoumetrovou hradbou plechových desek. Nyní budova a celý oplocený areál slouží Českému červenému kříži jako rekreační a školicí středisko.

Mé první setkání s tímto místem se stalo před několika lety, kdy jsem se spolu s přáteli z Rakouska zúčastnil poznávacího zájezdu po krásách Novohradských hor. Jak je mým zvykem, chci vždy vědět „do čeho jdu“, jak se říká a tak jsem se pídil v turistických příručkách po nějaké informaci. Ale ať jsem hledal, jak jsem hledal, o Svatém kameni ani zmínky. O to větší překvapení na mne čekalo, když jsem se poprvé dostal na toto místo. Výše zmíněná jednopatrová budova obehnaná dvoumetrovým plotem, za který nebylo vidět a naproti opravený, volně přístupný půvabný kostelík Panny Marie Sněžné. Kolem kostelíka staleté stromy a ještě dvě kapličky s pokračující křížovou cestou do Rychnova nad Malší. Trochu stranou tohoto prostoru dům, ve kterém je hospůdka. Hostinská, drobná řečná paní, vyprávěla historii tohoto místa i vzniku názvu Svatý Kámen.

Při ustupování ledovce, který v době ledové pokrýval toto území, zanechal za sebou obrovské balvany, které jsou dosud k vidění v Novohradských horách i na Šumavě. Jeden takový balvan zůstal i na tomto návrší. Podle legendy se na balvanu zjevila Panna Marie, balvan pukl a o pár metrů níž pod návrším vytryskl ze země pramen. Místní obyvatelé tomu přisuzovali proto zázračnou moc a vystavěli nad kamenem i pramenem kapličky. Legenda dál pokračuje tím, že obě poloviny kamene se pomalu rozestupují a až mezera dosáhne šířky koňského povozu, přijde konec světa. Vodě dodnes přisuzují léčebnou moc a kámen zase je nabit zázračnou energií.

Přiznám se, že nejsem přítelem mystiky, ale pak jsem si řekl, proč to nevyzkoušet, když už jsem měl to štěstí a dostal jsem se na toto místo. Obě poloviny kamene mají dnes mezi sebou tak 120cm mezeru a podle místních se každý rok ta mezera nepatrně zvětšuje. Postavil jsem se zády ke kameni a ruce jsem dlaněmi volně položil na kámen. Zřetelně jsem cítil brnění v prstech, jako by mi do rukou proudil slabý elektrický proud. To trvalo tak deset minut a pak to ustalo. Podobné pocity měli i další z těch, co tehdy byli se mnou. Bylo to zvláštní a moc se mi tomu nechtělo věřit, ale bylo to tak.

Letos koncem září, tedy přesně od 26. do 28., jsem se dostal na Svatý Kámen podruhé. Jihočeská Lambda, organizace gayů a lesbiček, pořádala sportovně-společenské i pracovní-školicí setkání. Využila k tomu kontaktů i aktivit předsedy ing. Jiřího Marečka, který je současně aktivním funkcionářem ČČK, a zajistila ubytování a stravování ve středisku ve Svatém Kameni. Zpočátku jsem se obával

prožít tři dny s tak výraznými i svéráznými individualitami, jak některé z členů organizace znám, ale pak rozhodlo místo a povinnost tlumočit hostům z HOSI-Linz, což je zase partnerská organizace gay a lesbiček z Horního Rakouska.

Jihočeský kraj je půvabný v každém ročním období, ale když se vyvede „babí léto“, je snad nejkrásnější. Bohužel neměli jsme až takové štěstí, protože ve čtvrtek a v pátek, kdy setkání začínalo, byla obloha pokryta těžkými mraky, foukal vítr a drobně poprchávalo. Zato sobota a neděle nám poskytla nádherné slunečné počasí. Přijel jsem ve čtvrtek s naším dlouholetým přítelem Helmutem, jeho psem Jampie a nejstarším účastníkem setkání panem Magistrem. Zaparkovali jsme v areálu střediska a prošli jsme si v klidu okolí kostelíka a obou kapliček a čekali, až přijede hlavní organizátor, předseda Lambdy Jirka. U něho se shromáždily všechny potřebné údaje přihlášených účastníků a on také zajistil ubytování a stravování pro všechny. Nemuseli jsme dlouho čekat a dorazila další auta s účastníky. Jen jsem obdivně zíral, když ze všeho nejdřív na stožáry před vchod pověsili duhovou vlajku a vlajku Evropské unie. Neobešlo se to samozřejmě bez poznámek typu: „...To už je jako na vojně...hned je vidět, kdo tu velí... a to taky budou ranní rozcvičky?“

Ale musím přiznat, že to přece jen zapůsobilo dojmem jakési vážnější akce. No a potom už jsme se vydali dovnitř, kde jsme se setkali s ředitelkou areálu a vyslechli domovní pořádek. Dostali jsme klíče od pokojů, které tu mají od dvoulůžkových, přes třílůžkové až k osmilůžkovým. Nijak jsem se o ubytování nestaral, jen jsem si přinesl cestovní tašku z auta na chodbu a pomohl s ubytováním Helmutovi s Jampiem. Přišel za mnou Magistr s dotazem, jestli mi nebude vadit, když budu s ním na

pokoji. Pravda, měl jsem jinou představu o prožitém víkendu, hlavně o nocích, neboť se rád obklopuji dorostenci, což je o mne všeobecně známo, ale nechtěl jsem ho zklamat a tak jsem odpověděl, že nikoliv. U oběda, kam se všichni dostavili, panovala perfektní nálada i přes nepřízeň počasí venku. Ruda, který je smíšek, člověk protřelý, životem zkušený a který přesně dokumentuje všechny akce Lambdy, hned použil pro předsedu organizace přezdívku. Vypůjčil si ji z úst paní Helenky Růžičkové z Troškova filmu Slunce, seno a erotika, kdy oslovuje italského partnera družstva „presidento“. Tak pro tři dny byl Jiřík „presidento“!

To odpoledne utekla jako voda, ani jsem neměl čas se příliš rozhlížet. Připravovalo se sezení na večer, kdy Ruda, který vedle vedení kroniky, zastupuje organizaci na setkáních všech možných úrovní, informoval o jednáních, kterých se zúčastnil a hlavně jejich výsledcích, a pak jsme si promítli film „Špatná výchova“. Ten film znám a moc se mi líbí, klidně ho mohu vidět znovu a znovu. Jedna z přítomných lesbiček nezvládla realistickou scénu milování dvou kluků a rychle opustila místnost a už se nevrátila. Nikdo z přítomných to nekomentoval a přiznám se, že mi to bylo sympatické. Na a pak se šlo do postýlek. Co se dělo nevím, protože jsem usnul, jako když mě do vody hodí. Ráno už to spaní nemám tak intenzivní, vstávám na šestou, tak jsem vyskočil a odešel pod sprchu, oholit se a celkově zkulturnit. Snažil jsem se jít jako myška, abych Magistr nevbudil, ale jak jsem zjistil po návratu, bylo mi to houby platné. Magistr seděl na své posteli a na mé byl rozprostřený časopis a na něm pomeranč.

„Dobré ráno, nechtěl jsem tě budit. Co to je?“ pozdravil jsem ho a on mi s úsměvem jako sluníčko, odpověděl:

„No to jsou vitamíny, budeš je jistě dnes potřebovat a nabídka domů pro seniory. Přečti si to, to se ti taky může hodit, ne?“

Okamžitě mi bleskla hlavou vzpomínka, jak při jednom nedávném setkání se mě Magistr zcela vážně zeptal, zda vím, kolik mě bude stát pohřeb bez obřadu. Rychle jsem proto odvětil:

„Pro mne příteli jsou vitamíny po ránu tekuté švestky a snídaně – káva a cigareta. Na tom nehodlám nic měnit. A co se týče domů pro seniory, to se mě netýká, já půjdu rovnýma nohama do krematoria. Takže děkuji. Posnídej vitamíny, já jdu na kafe a cigáro!“ a odešel jsem z pokoje. V jídelně už byla připravena snídaně „na vidličku“, jak se říká, ale já seděl u ranní kávičky a cigarety v kuřáckém koutku, protože na nějakou procházku po venku to nebylo. Bylo mi suprově a jen jsem se zdravil s přicházejícími k snídani, kteří museli projít kuřáckým koutkem do jídelny. Po snídani jsme si naplánovali výlet na zříceninu hradu Louzek, který je vzdálen jen asi sedm kilometrů od Svatého Kamene. Presidente rozhodl, že pojedeme pět kilometrů auty a pak ty dva dojdeme pěšky, abychom nepřízní počasí příliš netrpěli. Roman s Vaškem jsou fandové do hledání pokladů, což je nová hra, kterou pomocí internetu najdou a určí souřadnice a pak hledají na daném místě poklad a právě jeden takový byl i na zřícenině hradu Louzek. Všichni se náramně bavili a tak po krátké přípravě jsme vyrazili. Ale chybička se vloudila a my jeli auty dva kilometry, pak najednou značka zákaz vjezdu motorových vozidel a dalších pět ke zřícenině jsme museli „po svých“. Ani nám to moc nevažilo, jen ti váhově vyšší a dýchavičnější měli s tím problémy. Objevili jsme neznámý hrad, který kdysi stával jako strážní nad řekou Malší, dnes už jen zřícenina, ale přesto nádherné místo. Poklad jsme našli, spokojenost obrovská, dokonce se mnozí i takzvaně „chytili“, jak že je to prima, protože se dosud s tím nesetkali. Vrátili jsme se k obědu a po obědě se celá společnost sešla v klubovně k diskusi o projektu, který realizuje Jihočeská univerzita. Projekt se týká výzkumu gay a lesbické minority a sociálních a společenských problémů s tím spojených. Přijela jedna z autorek projektu, velice pohledná, komunikativní mladá dáma, která si ve chvíli získala sympatie všech účastníků. Hovořila o stadiu výzkumu, možných komplikacích i dalších potřebách. Nebylo snad jediného účastníka setkání, který by nebyl ochoten zcela otevřeně o problémech hovořit a tím realizaci projektu napomoci. Tak nám uběhlo odpoledne v plodné, alespoň tak jsme to všichni cítili, diskusi a přišel večer. Na večer domluvil presidente ochutnávku vín. Klubovna se v mžiku změnila v degustační prostor. Uprostřed místnosti stoly, pokryté ubrusem a po obvodu místnosti židle. Vinař, odborník, který má své kořeny na jižní Moravě, ale žije trvale v jižních Čechách, přivezl snad všechna nejznámější značková vína, která jsou české produkce. To nebyla ochutnávka, ale vinná smršť!!! O každé degustované značce dokázal poutavě vyprávět nejen, kde vznikla odrůda a kde se pěstuje, ale i o jejích vlastnostech. Zpočátku jsem vůbec nechápal, kde presidente k tomuto odborníkovi přišel, ale pak jsem pochopil, že jsou osobní přátelé už z mládí. Bylo to úžasné! Říká se, a snad to i obecně platí „in vino veritas“ (ve víně je pravda) a tak musím i na sebe něco pravdivého prozradit.

Ještě než začal večerní program, seděli jsme právě u večeře, ale já byl hotov s jídlem nějak dřív a tak jsem si pokuřoval v kuřáckém koutku, ozvalo se bouchání na okno. Vyhlédl jsem a uviděl, že se dovnitř dobývá opozdílý účastník našeho setkání. Mladík, se kterým jsem se už setkal a povídal s ním. Střední postavy, kulatého velice příjemného obličeje, kterého jsem při prvním setkání s ním zařadil do „Moraváků“. Nevím proč, ale připadal mi, že musí být z Moravy. Takový typ, který si okamžitě získá sympatie. Mám rád tyto typy inteligentních lidí, zvláště když je možné se s nimi bavit o čemkoliv a přitom nemám pocit ztraceného času. Říkejme mu bankéř, abychom ho nějak identifikovali. Presidento mu přidělil pokoj a já viděl, jaké číslo pokoje má. Po degustaci vín, jsme byli všichni řádně rozjaření, mne nevyjímaje a tak jsem se vydal na návštěvu do pokoje k bankéři. Dával jsem si pozor, aby o tom nikdo nevěděl a hlavně mě nikdo neviděl. Podařilo se!!! Bankéř byl velice milý ale mé sexuální návrhy jednoznačně odmítl, ale musím přiznat, že vůbec ne agresivně nebo urážlivě, nýbrž s roztomilou laskavostí. Uvědomil jsem si, že musím do své postýlky sám, k spolunocležníkovi Magistrovi a jinak nemám šanci na nějaké erotické zážitky.

Sobotní ráno nás přivítalo chladným počasím a pořádnou mlhou nad krajinou. Tedy, nás, mne, musím říct, protože, zatímco ostatní účastníci vyspávali po vydařené degustaci vín, já byl zase záhy na nohou. Seděl jsem v kuřáckém koutku u kávičky a cigára, když za mnou přišel bankéř. Špičkovali jsme na téma minulého večera, byl neuvěřitelně milý, ale co čert nechtěl, objevili se další a už jsme nemuseli nic tajit, protože celá naše soukromá anabáze praskla. Co jiného zbývalo, než to otočit v žert. Samozřejmě, že si Magistr zase rýpl na téma já a dorostenci, ale měl jsem okamžitou odpověď: „Příteli, pro mne už jsou všichni zajíčci, kteří jsou pod 50.“

Po snídani se začalo se sportovními disciplinami. Jakoby i počasí nám přálo, vysvitlo sluníčko. Střílení ze vzduchovky, šoupaná, stolní tenis, petang, to všem jaksi něco říkalo, ale erotický běh, to si neuměl představit nikdo. Presidento do poslední chvíle tajil, co to vlastně je za disciplinu. Než jsme vůbec začali, objevili se partneři z HOSI Linz. Z původně ohlášených 20 účastníků přijeli tři: Dominik, Peter a Rüdiger. Přivezli pozdravy a taky dárky, pochopitelně, jak je už léta mezi oběma organizacemi zvykem. Naprosto bez problémů se zapojili do sportovních soutěží. Vlastně soutěžili jednotlivci, ale až po obědě, kdy měl začít erotický běh, byl problém. Abych ten erotický běh vysvětlil. Šlo o běh na čas a současně o zodpovězení 10 otázek, které byly připraveny na trase běhu. No a ta erotika, o které většina spekulovala, byla právě v těch otázkách. Presidento rozhodl, že s našimi hosty z Linze musí běžet někdo z našich, protože otázky jsou v češtině a je třeba je našim hostům přeložit. Tak Hanka, která vládne němčinou, dostala za partnera Petera, já Rüdiger a bankéř Dominika, kteří si hned při přivítání padli do oka, čehož jsem si okamžitě všiml. Hanka vystartovala s Peterem první, za ní Dominik s bankéřem a za nimi já s Rüdigerem. Trasy byly dvě, jedna pro dívky a druhá pro kluky. Při třetí otázce jsme s Rüdigerem narazili na výraz „klitoris“ a z čeho tento název pochází. To mi bylo divné a tak jsme se chvíli dohadovali a pak jsme zjistili, že jsme na trase pro holky, kudy před námi úspěšně zvládali trasu Dominik s bankéřem. Rychle jsme se vrátili a pokračovali v určené trase pro kluky. Pravda nijak jsme se nehonili a při zodpovídání otázek jsme se nádherně bavili. Při návratu jsme se našim „předběžcům“ – Dominikovi a bankéři řádně vysmívali, že byli za holky, protože běželi po holčičí trase. Bylo to nádherné odpoledne a všichni se nádherně bavili. Večer, po večeři se samozřejmě hodnotilo a oceňovalo. Byl jsem překvapen, jak si vedli někteří z této sešlosti. Věrka, například, krásná štíhlá holčina, získala řadu prvních míst, Zdeněk, Pepa a další. Prostě, bylo to super. No a nakonec presidento rozhodl, že budeme „békat“. Byl na to, jako ostatně na vše, dokonale připraven. Vysunul plátno, zapnul počítač a začalo „karaoke“. Prostě se zpívalo a to dokonce i naši rakouští hosté zpívali české písničky. Já si ale všiml, že Dominik s bankéřem mají přitom hlavy u sebe a pořád si něco špitají a tak jsem jim doporučil, aby šli do kuřáckého koutku, kde budou mít klid. Poslechli. Po chvíli jsem přišel za nimi, ale protože oba moc dobře věděli, že nerozumím ani slovo anglicky, začali se spolu přede mnou bavit anglicky. V první chvíli jsem byl trochu vyveden z míry, ale pak mě to rozveselilo a moc jsem jim fandil. Je to neuvěřitelně dobře, když ti naši mladíci ovládají ještě jiné řeči než jen tu svou mateřštinu. Opravdu mě to potěšilo a byl jsem celkově rád, že jsem měl možnost poznat řadu nových lidí, kteří jsou nejen odlišné orientace, ale především inteligentními a schopnými lidmi. A ještě jedno poznání jsem učinil. Jihočeská Lambda je nejstarší fungující organizací gay a lesbického hnutí u nás. Vznikla v roce 1990 a registrovaná u Ministerstva vnitra byla v roce 1993. Prostě byly to vydařené dny, škoda, že jste s námi nebyli...

TEST HIV/AIDS ROVNOU V GAY KLUBU

Každého gaye už asi někdy napadlo, že by „TEST NA AIDS“ také absolvoval, ale řešil staronový problém:

- kde vzít čas
- hledat ono místo kde testy v jižních Čechách poskytují
- vysvětlovat „neznámé pracovníci“ proč zrovna on test potřebuje
- za anonymní test pak zaplatit tak 400Kč (zdarma na objednání v Domě světla v Praze)

A přitom jednoduché řešení průběžně nabízí vaše Jihočeská Lambda a to přímo na místě konání zábavné akce. ZDARMA i ANONYMNĚ.

1. Stačí sledovat naši nabídku a na akci se dostavit v čas
2. Kdo nebude chtít zůstat na akci, neplatí ani vstupné
3. Na test může každý, žádná dieta, jen nepožívat před testem nadměrně alkohol

Kdy je test vysloveně vhodný

- po návratu z dovolené v zahraničí s pohlavním stykem s neznámým partnerem
- sexuální radovánky v klubech v ČR, saunách a porno kinech, veřejných WC,
- partner je mi asi nevěrný, ale proč nemít jasno

Komu test doporučujeme

- když zahajujete nový život s novým partnerem
- jdete do partnerského svazku a chcete mít jistotu jak na tom oba jste
- máte sami podezření, že něco není v pořádku

Kdo by testík mohl ušetřit pro jiné a jít ani nemusí

- ten jež se nikdy nezranil nebo ani neměl otevřené poranění kůže v místech možné infekce (kontaktní sport, ošetření v zahraničí, nebezpečné je i společné užívání kartáček na zuby a potřeb na holení, tetování, propichování ušních boltců. aj.).
- zároveň je celoživotně věrný jedinému partnerovi, který je s jistotou zdravý

...a že takových moc není? Tak na co čekáte!

Co získáte

- jistotu pro sebe a své sexuální partnery i když jen do okamžiku dalšího rizikového chování
- pomůžete snížit možnost šíření infekce
- a v případě možné pozitivy dříve zahájíte léčbu což je rozhodující pro její úspěšnost
- dokážete všem, že nejsme nezodpovědní „buzeranti“ ale rozumní „gayové“
- a ještě ušetříte minimálně 400,-Kč

Akce probíhají pod odborným dozorem zkušeného a znalého lékaře, který má ke gay komunitě dlouhodobě dobrý vztah.

Nabízíme zcela aktuální a průkazné testy z odběru krve. Žádné náhražky jako testy ze slin anebo možnost chodit po zdravotních střediscích.

Chce se nám věřit, že právě takový přístup nám umožnil mít v českobudějovickém regionu nejnižší počet HIV pozitivních a AIDS nemocných. První testy 90% členů klubu absolvovali již před 12 lety a od té doby se většina zúčastnila ještě 2x.

Poradny, které spolupracují s gay organizací Jihočeská Lambda v roce 2010

HIV/AIDS poradna při Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity

Občanská poradna (dříve G/L kabinet zdrav.soc. péče) při občanském sdružení JL.

Ostatní místa kde je možné žádat pomoc i osvětu v Českých Budějovicích

Podrobnosti a další fakta o HIV/AIDS

www.aids-hiv.cz

Testování provádí

Státní zdravotní ústav Poradna HIV/AIDS České Budějovice

L. B. Schneiderova 32, České Budějovice, tel.: 387 712 361 nebo 387 712 354

Nemocnice České Budějovice, a.s. AIDS Centrum NsP- inf. odd.

B. Němcová 585/54 370 87, České Budějovice

pátek 10.00 - 12.00hodin, tel.: 387 874 664 - poradna HIV/AIDS

Nadace Arbor vitae

Nezabudická 104, 252 30 Řevnice, tel. +420603846481,

e-mail: info@nadacearborvitae.cz, www.nadacearborvitae.cz

NÁZEV GRANTOVÉHO PROGRAMU

II. grantový okruh

MENŠINY, O KTERÝCH NEVÍME

Informace o projektu

Queer umění a jeho prezentace majoritní společnosti

Cíle projektu:

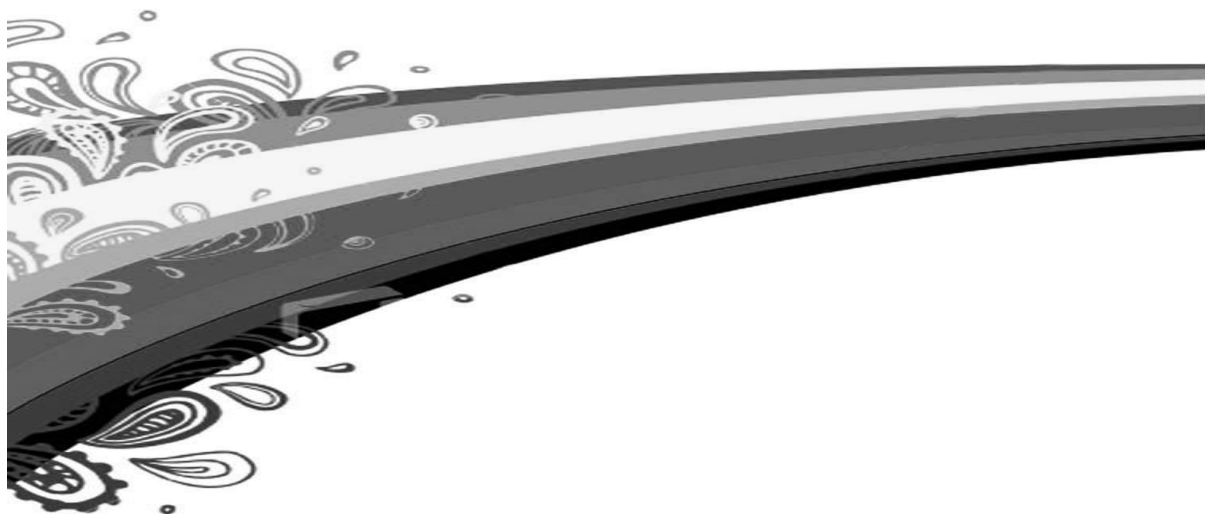
Cílem je poskytnout majoritní společnosti impuls k poznávání lesbické, gay, bisexuální a transgender (dále jen LGBT) kultury. Uvedený cíl je naplňován v prostředí regionu Jižních Čech kde právě aktivity spojené s prezentací queer umění kladně mění pohled většinové společnosti na LGBT minoritu.

Projekt je realizován Jihočeskou Lambdou za přispění nadace Arbor vitae. Přestože finanční prostředky byly proti navrhovanému rozpočtu sníženy o 50%, podařilo se v roce 2009 velmi úspěšně zmapovat tuto pro většinovou společnost stále ještě velmi neznámou a pro někoho i nepochopitelnou zábavu.

Zajímavým zjištěním z pohledu většinové společnosti je i „objevená“ seminární práce z předmětu Sexualita a genderové identity s názvem „TRAVESTI SHOW“. Autorkou je Mirka Dobešová UK, FSV, ŽUR 2, LS vydaná dne 22. 5. 2008. S jejím využitím definujeme pojem **travesti**.

„Travesti show byla původně zábava patřící do baru, kabaretu. Muži, imitující a parodující ženy, převážně zpěvačky, jsou však dnes u nás k vidění nejen v barech, ale i v kulturních domech a v mnohých médiích. Z klubové zábavy se stala masová. České publikum zprvu lákalo „něco nového“, co před revolucí bylo zcela zapovězené, později šlo o módní vlnu. Časem se zájem diváků ustálil, a i proto není mnoho prostoru pro vznik nových travesti skupin (v době největšího boomu, cca kolem roku 2000 jich bylo několik desítek).“

V obrazové příloze sborníku jsou zachyceny některé kostýmy a scénky z celé republiky ale také z akcí ve Vídni a Linci. Množství získaného materiálu a také nutnost vyčkání odpovědi na dotazníky současným provozovatelům této zábavy - umění posune závěrečné zpracování a jeho veřejnou publikaci časově posune na rok 2010.

Pozdrav do zahraničí

HOMOSEXUELLE INITIATIVE LINZ
Die Lesben- und Schwulenbewegung in OÖ

Gay a lesbická organizace Jihočeská Lambda byla založena v květnu roku 1990. Hlavním jejím cílem bylo zajistit zázemí pro humanitní, osvětovou, kulturní a turistickou činnost. Vedle akcí pro členy klubu se organizace významně podílela na osvětové činnosti pro veřejnost, a to hlavně v boji AIDS.

Po celou dobu existence Jihočeská Lambda velmi úzce spolupracovala s podobně zaměřenými organizacemi sdruženými ve Svazu Lambda a od roku 1991 ve Sdružení organizací homosexuálních občanů (SOHO).

Organizace Jihočeská Lambda navázala v roce 2003 přátelskou družbu s hornorakouskou organizací HOSI Linz. V listopadu 2003 přijali zástupci HOSI Linz naše pozvání k návštěvě Českých Budějovic a klubu. Dne 1. května 2004, u příležitosti vstupu České republiky do EU, uspořádala Jihočeská Lambda autobusový zájezd do severní části Horního Rakouska a do Lince. Naši milí přátelé nás provedli zajímavým historickým centrem města, pohostili nás a pozvali na společenský večer. Byl to krásný a nezapomenutelný večer. Od HOSI Linz obdržela naše organizace pro naši nově vznikající kancelář a klubovnu dva počítače. Za tento dar a vše další vám naši milí přátelé velice a upřímně děkujeme. Vážíme si a ceníme vašeho přátelství. Skvělé setkání členů HOSI Linz a Lambdy bylo v září 2008, Wallfahrtskirche - Svatý Kámen. Věříme, že se v i v budoucnu ještě více rozvine. Srdečně vám přejeme hodně úspěchů a osobního štěstí.

Die südböhmische gay und lesbische Organisation „Lambda“ wurde im Mai im Jahre 1990 gegründet. Ihr wichtigstes Ziel war Hinterland für humanitär, volksbildung, kulturelle und touristische Tätigkeit zu schaffen. Neben Veranstaltungen für Mitglieder des Klubs beteiligte sich die bedeutend für öffentliche Volksbildungsaktionen und zwar hauptsächlich in Gefecht gegen AIDS.

Die ganze Zeit ihre Existenz arbeitete die südböhmische Lambdaorganisation sehr eng mit ähnlich ausgerichteten Organisationen der Lambdaverbände zusammen und seit dem Jahre 1991 in Vereinigung Organisationen homosexueller Bürger (SOHO).

Die südböhmische Lambdaorganisation knüpfte im Jahre 2003 freundschaftliche Verbindung zur oberösterreichische Organisation HOSI Linz. Im November 2003 nahmen Vertreter HOSI Linz unsere Einladung zum Besuch Budweis und unseres Klubs ein. Am 1. Mai 2004 anlässlich Eintritts Tschechische Republik in EU, veranstaltete die südböhmische Lambda eine Bussonderfahrt nach Oberösterreich und nach Linz. Unsere lieben Freunde zeigten uns das interessante historische Zentrum der Stadt, bewirten uns und luden uns zum gesellschaftlichen Abend ein. Er war ein wunderschöner und unvergesslicher Abend. Von der HOSI Linz hat unsere Organisation für unser neu entstehendes Büro und Klubraum zwei Computer erhalten. Für dieses Geschenk und alles andere danken wir unseren lieben Freunden herzlich. Wir schätzen und hoch achten Ihre Freundschaft. Die hervorragende Begegnung der Mitglieder HOSI Linz und LAMBDA war im September 2008, Wallfahrtskirche - Heilige Berge. Wir Glauber, dass sie sich in der Zukunft noch mehr vertieft. Wir wünschen Ihnen und uns herzlich sehr Erfolge und persönliches Glück.

Poděkování Jihočeské Lambdy

Poděkování Jihočeské Lambdy za spolupráci, pomoc i podporu nejen v letech 2005 – 2010, patří všem členům klubu, přispívajícím nebo i jen sympatizujícím, všem kdo klub propagovali na svých webových stránkách a také přátelům ze zahraničí a mediím, jež našla ochotu napsat o našem obyčejném lidském snažení o kousek místa na slunci.

Naše poděkování patří jmenovitě

Magistrátu města České Budějovice, zejména odboru sociálních věcí,
paní **Šárce Kovárnové** a **Mgr. Davidovi Kostohryzovi**

Ministerstvu zdravotnictví, jeho Národnímu programu řešení problematiky HIV/AIDS

Jihočeské univerzitě, Zdravotně sociálně fakultě,

Doc. PhDr. Janě Šemberové, CSc., prorektorce pro celoživotní vzdělávání,

MUDr. Květoslavě Kotrbové, PhD., vedení poradny HIV/AIDS při ZSF

Finančně i jinak nás podpořili

LÜCKER Helmut, Bzí, Dolní Bukovsko, firma **INTRACOM**

Jan Švepeš, firma **La Felicita s.r.o.**, Praha

Nadace NROS Praha, Evropský sociální fond v ČR, Globální grand, OP rozvoj lidských zdrojů

Nadace PRECIOSA, Opletalova 17, Jablonec nad Nisou

Nadace ARBOR VITAE, Nezabudická 104, Řevnice

Česká společnost AIDS pomoc, Malého 3/282, 186 21 Praha 8-Karlín

Oblastní spolek Českého červeného kříže v Českých Budějovicích

Organizace Strany zelených v Českých Budějovicích a Borovanech

Mgr. Jiří Hromada, Gay iniciativa, kandidát do senátu 2010 za Stranu zelených

JUDr. Svatomír Mlčoch, zastupitel a předseda klubu Zelených a otevřená společnost v ČB

Pan Stanislav Kosáček a jeho zaměstnanec z **restaurace Na Nemanické** v ČB

Autoři sborníku

Jiří Louženský

Ing. Jiří Mareček

Martin Staněk

Příspěvky věnovali

PhDr. Miloslav Kounek

Mgr. Václav Kroupa

Kateřina Wendlová

Lenka a Emílie z Českých Budějovic

Grafické zpracování a kresby

Martin Foretník, Brno

Tisk a vazba

Knihovnicka.cz, Brno

Fotografie

Archiv Jihočeské Lambdy

České Budějovice 2010

FOTOGALERIE

Vystoupení Jaroslava Čejky a skupinová fotografie z Dobré Vody u Nových Hradů

Společenské posezení po zahájení činnosti Kabinetu sociální a zdravotní péče

Oslava přijetí Zákona o registrovaném partnerství společně s HOSI Lince Na Nemanické

Kulaté narozeniny Jiřího Martínky a přání nejen Jihočeské Lambdy

Robert Vano (vpravo) na výstavě svých prací v Českých Budějovicích s předsedou klubu Jiřím Marečkem

Tradiční akce Romana a Vaška z Č. Budějovic pro JL – „Zavírání lesa“

Skupina účastníků školení prevence HIV/AIDS Vranov nad Dyjí na společném výletu

Návštěva u dlouholetého sponzora klubu Helmuta Lückera, obec Bzí, Dolní Bukovsko

DJ Charlie (Karel Vavroušek) při práci na ozvučení diskotéky Na Nemanické

Výstava prací Martina Foretníka (vlevo) a známek s tematikou HIV/AIDS PhDr. Vojtěcha Čelka v Galerii Na dvorku v Českých Budějovicích. Květiny upravuje ředitelka galerie Marie Kubovcová

Uzavření partnerství na českobudějovické radnici za doprovodu medií absolvoval Š. Švantner a F. Hořejší

Madam Dafné, doprovází gratulanty Lukášovi Moravcovi, komentuje Hanka Štamberková

Hanka a Jirka v Linci na oslavách 25. let od založení gay a lesbické organizace HOSI Linz

25. let života HOSI Linz, s moderátorem galaprogramu vlevo Rudolf Hanousek, vpravo František Novák

Návštěva z Českého Krumlova (Isvahánská princezna) v oběti s Dafné a Rudou

Moderátor pořadu QUEER z ČT předvádí, jak se mají účastníci natáčení uvolnit.
V pozadí návštěva z magistrátu města ČB Mgr. Miroslav Bína (Sociální komise MM ČB)

Roman Zíka a Václav Vítů v kruhu přátel slaví narozeniny

Cesta kolem Světa pro partnerské dvojice na podporu Zákona o registrovaném partnerství

Ministryně MUDr. Džamila Stehlíková v doprovodu Mgr. Jiřího Hromady na duhovém pochodu v Brně.
Napravo od nich výprava JL z ČB

Brno – duhový pochod - MUDr. Ivo Procházka a Ing. Mareček Jiří, vlevo Zdeněk Jašek, Tábor,
v pozadí Josef Sochr, Č.Krumlov

Sdružení CESTA z Tábora předvádí na společenském večeru travesti na ruby.
Hilary Binder a Hanka Štamberková

Výjimečná série 100 ks partnerských hrnečků

Jiří Hromada přijímá gratulanty k narozeninám ve své oblíbené hospůdce v Praze.
Zleva Milan Štícha, ČB, Honza Musil, Praha

Vernisáž výstavy „Historie gay a lesbického hnutí v ČR“. Místo konání Vědecká knihovna České Budějovice

Vyvrcholení celoroční práce aktivistů klubu ve středisku ČČK Svatý Kamen u Rychnova nad Malší

Druhý ročník ozvěn filmového festivalu MEZIPATRA, studentské divadlo SUD, ČB

Duhový průvod se připravuje k pochodu městem Tábor. PhDr. Kounek, dokumentarista klubu v doprovodu kamarádů Ondry a Jirky z Prahy

Duhová záplava města Tábor „Queer pride parade and festival“

Seřadiště Husovo nám. Tábor, Kačka Wendlová hovoří s účastníky průvodu.
V pozadí nejmladší účastník průvodu Filip Šuster

Mají nám co říci a nechtějí ještě stád opodál, zprava Ing. Vrána, jeho kamarád, a Mgr. Kroupa.
Tábor na chodníku

Filip Šuster a organizátoři při registraci účastníků průvodu Tábor „Queer pride parade and festival“

I v roce 2009 je třeba les řádně zavřít. Celá parta před přesunem do restaurace U hada pod Švábovým Hrádkem u ČB. Karel, Milan, Milan, Miloš, Vašek, Zdeněk, Rost'a, Roman, Jirka, p.Tříška

MUDr. Květa Kotrbová při odběru krve na testy HIV/AIDS. Odvážně i vážně zasednul i předseda JL

Propagační a vzpomínková pohlednice účastníků Silvestra se vzkazem všem gay a lesbám v jižních Čechách

Z vystoupení travesti skupiny HOSI Linz

Patricie a Elen – po vystoupení v Českých Budějovicích

Travesti naruby aneb když se holky převlečou jako kluci

Vídeňský průvod gay a leseb se také neobešel bez převleků. Ještě se máme co učit

Štefan Švantner alias Hanka Zagorová